

mod denne Bestemmelse, og jeg synes ikke, den er særlig vægtig. Det er selvindlysende, at der kan komme den Slags Aktier i Handelen, og der er ikke noget som helst foruroligende ved det. Jeg mener, at man ikke af den Grund behøver at være bange for denne Bestemmelse, som jeg maa anse for at være nyttig.

Jeg skal med det samme besvare et Spørgsmaal, der blev stillet til mig af det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), om, hvor vidt jeg finder det forkasteligt, at en Direktør spekulerer i sit eget Selskabs Aktier. Det er jo et Kardinalpunkt, et Punkt, der skal bruges til noget andet end til Drøftelse af, hvordan man bedst skal faa en god Aktielov — derom er der ingen, der er i Tvivl. Der har i Pressen og paa Møder lydt Udtalelser om, at det i andre Lande var forbudt Direktører at spekulere i eget Selskabs Aktier. Jeg har omhyggeligt studeret de omliggende Landes Lovgivninger, men ikke kunnet finde noget saadant. De, der har fremsat Udtalelsen, maa formentlig vide, at saadanne Bestemmelser findes i andre Landes Lovgivninger, men jeg har, som sagt, ikke kunnet finde dem. Nu er det lidt vanskeligt at definere, hvad der er Spekulation, og hvad der er berettiget og legitim Besiddelse af Aktier. Det er jo et Udtryk, der er svævende, og det er ikke let i al Almindelighed at udtale sig om dette Spørgsmaal. Der kan være Grunde — det ønsker jeg at fremhæve —, hvor det kan være fuldkommen forsvarligt og rigtigt, at baade Bestyrelse og Direktører deltager i Køb eller Salg af Aktier i eget Selskab, der kan være Tilfælde, hvor det ikke kan angribes fra nogen som helst Side, og der kan være andre Tilfælde, hvor det kan være mindre tiltalende, det skal jeg ikke benægte. Angrebet her er jo rettet mod en bestemt Mand, det kan jeg lige saa godt nævne, da det ogsaa er nævnt fra anden Side. Jeg ønsker at sige, at den samme Mand er ubestridt en fremragende, dygtig Mand, der i hele sin Virksomhed har vidst at arbejde for sunde Principper. Han var under Krigsperioden Formand for Fragtnævnet, som viste sig at være vort Land til uvurderlig Nytte, og ved et Møde i Gaar, hvor der var Lejlighed til at drøfte det Spørgsmaal — og i den Anledning er der fremført mange Udtalelser i Pressen —, blev hans Fortjenester fremhævet paa en saadan Maade, at man derigennem faar et ganske andet Billede af den Mand end det, man her søger at frembringe. Man vælger her Ytringsformer, som om man talte om en Mand, der var Spiller og ikke havde samfunds-

økonomisk sunde Opfattelser, men det er til fulde godtgjort, at han har det. Naar der derfor ønskes et bestemt Svar paa det Spørgsmaal, om jeg i Almindelighed for-dømmer Direktørs og Bestyrelsesmedlemmers Spekulation i eget Selskabs Aktier, maa jeg besvare Spørgsmaalet med et Nej; det afhænger fuldstændig af, under hvilke Vilkaar Spekulationen sker.

Jeg vender mig derefter til det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) og vil gerne udtale min særlige Tak, fordi det ærede Medlem roste Forslaget mest. Det glæder mig at høre saadanne Udtalelser fra en saa kyndig Forretningmand, som det ærede Medlem er. Det ærede Medlem udtalte, at i det store og hele maatte det foreliggende Lovforslag betragtes som et velaffattet Forhandlingsgrundlag. Det er heller ikke tænkt som andet, saa jeg takker for den Anerkendelse, som ligger i det ærede Medlems Ord. Det ærede Medlems Betænkelighed gik særlig ud paa, at det vilde være vanskeligt at faa Bestyrelsesmedlemmer i Selskaber, hvis man vilde vedtage de Tantièmebestemmelser, der er indsat i § 30. Jeg tror, der har været en lovlig stor Tilbøjelighed til at give Tantiører i større Udstrækning, end rimeligt er. Det er sikkert heldigt, at de ledende paa denne Maade har en Spore, saa at de maaske anstrenger sig lidt mere, end de vilde gøre under andre Forhold, men jeg tror, at man i visse Tilfælde er gaaet for vidt, og hvad Bestyrelsens Medlemmer angaar, tror jeg, at det vilde være gavnligt, om de kom paa fast Gage. Der er jo intet som helst i Vejen for, at et Bestyrelsesmedlem kan faa et saa stort Honorar, som Aktionærerne, eller hvem der bestemmer det, vil gaa med til, idet kun Tantiøren er omtalt i Lovforslaget. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal betegnes som Overskud i et Selskab, kan det faa Betydning, om man vil have Afskrivninger eller Henlæggelser foretaget, inden Tantiøren til Direktionen skal beregnes. Dette er imidlertid ikke det afgørende Punkt for mig, det ledende Hensyn har været at søge at faa Forholdet saaledes ordnet, at der ubetinget ikke maatte betales Tantième af Bruttooverskuddet eller af Salget. Det er utvivlsomt en uheldig Form for Tantième, den frister Ledelsen til for selv at tjene noget at foretage Forretninger, som kan være uheldige og usunde for Selskabet. Jeg tror heller ikke, at disse Bestemmelser paa nogen Maade vil gøre det besværligt at faa Bestyrelsesmedlemmer ind i Selskaberne; de kan jo faa en højere fast Løn og saa nøjes med en mindre Tantième.

Jeg kommer til Slut til det ærede 12te